

Andrei Blaier - Un regizor absolut

Andrei Blaier s-a născut la 16 mai 1933 în București, într-o familie modestă din cartierul Colentina, tatăl său fiind lăcătuș mecanic și membru al Partidului Comunist din România, aflat în ilegalitate. Pasionat de sport (baschet, fotbal etc.) și de film, a urmat cursurile Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică, pe care l-a absolvit în 1956. Andrei Blaier a debutat în cinematografie cu filmul Ora H (în 1956), după care au urmat numeroase filme artistice de succes pe care le-a regizat, din care enumerăm: Prima melodie - 1958, Mingea - 1959, Furtuna - 1960, A fost prietenul meu - 1962,

Diminețile unui băiat cuminte - 1967, Apoi s-a născut legenda - 1968, Cireșarii (serial TV) - 1972, Prin cenușa imperiului - 1976, Trepte pe cer - 1978, Totul pentru fotbal - 1978, serialul de televiziune Lumini și umbre - 1972-1982 (în colaborare cu Mircea Mureșan și Mihai Constantinescu), Fapt divers - 1985, Vacanța cea mare - 1988, Dreptatea, momentul adevărului - 1989, iar după Revoluție comedii Divorț din dragoste - 1992, Crucea de piatră - 1994 și Terente, regele bălților - 1995, iar în 2003 filmul Dulcea saună a morții.

Totodată, Andrei Blaier a scris scenariile mai multor filme artistice pe care le-a regizat, cum sunt: Ora H, Mingea, Diminețile unui băiat cuminte, Ilustrate cu flori de câmp, Prin cenușa imperiului, Trepte pe cer, Vacanța cea mare sau Divorț din dragoste. În realizarea filmelor sale, a colaborat de-a lungul timpului cu mai toți marii actori români, care, sub îndrumarea reputatului regizor, au făcut roluri memorabile. De asemenea, Andrei Blaier a realizat în anii '70 și o serie întreagă de filme documentare, de interes educativ, cu subiecte sociale de actualitate, dintre care menționăm: Instincte controlate, sancționate; Prieteni; Datoria; Școala; Avertisment; Despre București; Mamaia '75 ș.a. Spre deosebire de alți confrăți de-ai săi, Andrei Blaier și-a dedicat întreaga putere de creație artistică filmului românesc, neavând și activitate în domeniul teatrului.

Pentru activitatea sa pe tărâm cinematografic, Andrei Blaier a fost apreciat și premiat în mai multe rânduri de critica de specialitate. În anul 1975 a primit Premiul ACIN pentru producția cinematografică Ilustrate cu flori de câmp, un film artistic curajos - pentru acele vremuri - în care trata drama femeii din vremea comunismului când era obligată să nască copii nedorți, ca urmare a Decretului criminal din 1966 prin care se interzicea provocarea avorturilor în România. După Revoluție, Andrei Blaier a fost decorat cu Ordinul Național Serviciul credincios în grad de Cavaler, motiv pentru care a fost înmormântat cu onoruri militare.

În paralel cu activitatea cinematografică, Andrei Blaier a avut și preocupări de natură didactică, în calitate de profesor, fondator și decan al Universității Media din cadrul Fundației Pro, formând mai multe generații de tineri în domeniul filmului și televiziunii. În plan personal, Andrei Blaier era cunoscut ca un foarte bun profesionist, perfecționist, mereu dornic de afirmare, bun coleg,

prietenos, iubitor de animale (câini, cai, ponei), modest, uneori chiar timid în spatele aparatului de filmare, dar mereu optimist și încrezător în forțele proprii, dar mai ales ale colaboratorilor săi (artiști, operatori, scenografi etc.).

Într-un interviu dat după anul 1989, Andrei Blaier își spunea crezul despre profesia sa: Dacă Dumnezeu ți-a dat talent, a face film este o datorie sfântă. După o lungă și grea suferință cauzată de o maladie incurabilă, Andrei Blaier a decedat la data de 1 decembrie 2011, lăsând în urmă multe regrete din partea celor care l-au cunoscut și apreciat, dar în primul rând filmele sale de succes, ce se urmăresc și azi cu plăcere și interes.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*